

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.851 van 31 januari 2011
in de zaak A. 193.699/IX-6484**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten André Van Roosbroeck en Isabella Depraetere
 kantoor houdend te Antwerpen
 Desguinlei 6
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Financiën

Tussenkommende partij :

XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willie Dierick
kantoor houdend te Aarschot
Gijmelsesteenweg 81
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij in de schorsingsprocedure :

XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dominique Matthys
kantoor houdend te Gent
Sint-Annaplein 34
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 augustus 2009, strekt tot de
nietigverklaring van:

- het koninklijk besluit van 22 juni 2009 in zoverre dit de benoeming tot gewestelijk directeur inhoudt van XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX;
- de met een brief van 23 juni 2009 meegedeelde beslissing dat de hogere functies van gewestelijk directeur te Antwerpen I die de verzoeker uitoefent worden beëindigd op 30 juni 2009 ingevolge de benoeming van XXXX als gewestelijk directeur in die betrekking.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 198.861 van 11 december 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en van de bestreden beslissing ingewilligd van:

- het koninklijk besluit van 22 juni 2009 in zoverre dit de benoeming tot gewestelijk directeur inhoudt van XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX;
- de met een brief van 23 juni 2009 meegedeelde beslissing dat de hogere functies van gewestelijk directeur te Antwerpen I die de verzoeker uitoefent worden beëindigd op 30 juni 2009 ingevolge de benoeming van XXXX als gewestelijk directeur in die betrekking.

De verzoeker en de tussenkomende partij hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een aanvullend administratief dossier ingediend en de verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 13 april 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomenende partij heeft een verzoek tot voortzetting en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 januari 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat André Van Roosbroeck, die verschijnt voor de verzoeker, inspecteur Jan De Vleeschouwer, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Michel Arnauts, die loco advocaat Willy Dierick verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is sinds 1 november 1997 directeur bij een fiscaal bestuur bij de directe belastingen op de directie Gent. Sinds 1 november 2002 oefent hij de hogere functies uit van gewestelijk directeur bij de directie Antwerpen I.

3.2. In juni 2007 worden verschillende betrekkingen van gewestelijk directeur vacant verklaard in de verschillende fiscale besturen. In het vacaturebericht wordt bepaald dat zich kandidaat mogen stellen voor een benoeming bij wege van bevordering : de ambtenaren die houder zijn van de titel van directeur bij een fiscaal bestuur of van eerstaanwezend inspecteur-dienstchef bij een fiscaal bestuur die de vereiste titels bezitten in hun sector en die op 1 juni 2007 minstens zes jaar anciënniteit in niveau A en /of ex-niveau 1 tellen.

De verzoeker postuleert voor dertien betrekkingen, waaronder deze waarin de ambtenaren wier benoeming hij bestrijdt, zijn benoemd.

3.3. De selectieprocedure omvat een deels op een door Selor via een computerprogramma uitgevoerde beoordeling van de generieke en de technische competenties van de kandidaten.

De verzoeker scoort laag op de gemeten competenties “organiseren”, “numeriek redeneren” en “verbaal redeneren”, terwijl de competenties “coachen/ontwikkelen” maar middelmatig en de competenties “servicegericht handelen” en “doelstellingen behalen” niet aanwezig worden geacht zoals blijkt uit het rapport van Selor.

Ook de vereiste technische competenties worden niet aanwezig geacht op grond van een verslag van de algemene inspectie van 2005 waarin een aantal dysfuncties van de verzoeker worden beschreven.

3.4. In een nota van 17 december 2007 aan de directieraad worden de titels en verdiensten van de kandidaten vergeleken en wordt voor elke betrekking de, naar het oordeel van de administratie, meest geschikte kandidaat voorgesteld. De verzoeker wordt daarbij voor een aantal betrekkingen waarvoor hij kandideerde voorbijgegaan door andere kandidaten, in casu, degenen wier benoeming hij met de onderhavige vordering bestrijdt, omdat zij meer geschikt worden geacht dan de verzoeker of, de verzoeker minder geschikt wordt geacht. De redenen waarom hij

minder geschikt wordt geacht voor een betrekking van gewestelijk directeur wordt in die nota als volgt verwoord:

“Op grond van een recent verslag opgesteld door de Dienst Bijstand en Interne Controle naar aanleiding van de wijze van dienen heeft de Autoriteit de bedoeling betrokkene te ontlasten van de hogere functies van gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur die hij reeds jarenlang uitoefent bij de gewestelijke directie te Antwerpen I. Uit dit verslag blijken immers verschillende disfuncties: zo werd vastgesteld dat betrokkene moeilijk beslissingen kan nemen en een gebrek aan contactvaardigheid vertoont. Hij heeft zich meermaals onttrokken aan formele bevestigingen van mondeling overeengekomen beslissingen. Bepaalde van zijn handelingen wijzen op een groot gebrek aan discretie. De uitvoering van prioritaire werkzaamheden werden door hem niet gewaarborgd. In de uitvoering van zijn taken wentelt hij vaak de verantwoordelijkheid af op andere instanties. Ook werd vastgesteld dat hij uitdrukkelijke beslissingen van de Algemene Inspectie genegeerd heeft.

Deze vaststellingen worden ook aangetoond in de evaluatie van zijn generieke competenties: zo blijkt dat betrokkene weinig aandacht besteedt aan individuele feedback en het aanreiken van mogelijkheden tot groei en ontplooiing van de medewerkers. Het begeleiden van de klant, het verlenen van service, het onderhouden van contacten en de klantvriendelijkheid zijn geen aandachtspunten van betrokkene. Bovendien vertoont hij geen scorend vermogen en getuigt zijn ingevulde vragenlijst van zijn zeer beperkte resultaatgerichtheid en technische verantwoordelijkheid. Op het vlak van organisatorische vaardigheden presteert hij bovendien zeer zwak.

Deze elementen versterken en bevestigen de vaststellingen die blijken uit de handelswijze van betrokkene in de uitoefening van zijn interimaire functie van gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur bij de gewestelijke directie te Antwerpen I.”

3.5. Op 18 december 2007 neemt het directiecomité van de FOD Financiën de voorstellen van de Administratie van de directe belastingen alsmede de motivering ervan ongewijzigd over. Zij worden op 10 september 2008 aan de kandidaten betekend.

3.6. Op 22 september 2008 dient de verzoeker een bezwaarschrift in tegen de benoemingsvoorstellen. Hij betoogt, samengevat, dat de argumentatie die wordt aangevoerd om hem minder geschikt te verklaren slechts melding maakt van algemeenheden en losse beweringen die niet worden gestaafd door concrete feiten en klaagt aan dat het verslag van de dienst Bijstand en Interne Controle (BIC)

waarop de beoordeling is gesteund hem nooit is meegedeeld, wat een schending uitmaakt van de rechten van de verdediging. Hij gaat dan nader in op een aantal negatieve beoordelingen uit die nota van de dienst BIC en op de beoordeling die omtrent zijn generieke competenties werd uitgebracht waarbij hij met concrete elementen tracht aan te tonen dat ze niet gefundeerd zijn.

In een tweede brief, van 10 oktober 2008, gaat hij nog bijkomend in op het voornoemde BIC-verslag en zijn bijlagen.

3.7. In een nota van 16 december 2008 aan het directiecomité argumenteert de Administratie der directe belastingen dat verzoekers bezwaarschrift geen elementen bevat die van aard zijn om de benoemingsvoorstellen te herzien, wat door het directiecomité op 19 december 2008 wordt gevolgd. De motivering voor de verwerping van het bezwaarschrift van de verzoeker luidt als volgt:

“1° Het door het Directiecomité uitgebrachte advies is gesteund op alle elementen (positief en/of negatief) die vervat zijn in een globaal dossier met betrekking tot de loopbaan van de betrokkene.

Dienaangaande wordt vastgesteld dat de resultaten van de evaluatietest bij Selor, samen met andere elementen, slechts een deel uitmaken van het globaal dossier dat in aanmerking genomen wordt voor de beoordeling van de kandidaat. Bovendien wordt gesteld dat met het oog op het waarborgen van een gelijke behandeling van de kandidaten zij bij Selor allen aan dezelfde test werden onderworpen (respect van het principe van gelijkheid in toepassing van art. 11 van de Grondwet). Zonder afbreuk te doen aan bepaalde kwaliteiten in hoofde van de hr. XXXX heeft het Directiecomité vastgesteld dat hij in mindere mate dan andere kandidaten beschikt over de vereiste manageriale bekwaamheden voor de uitoefening van een functie van gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur.

2° Er wordt opgemerkt dat de uitoefening van een hogere functie geen garantie is voor een benoeming in een functie met een titel van gewestelijk directeur. Het is enkel een element dat deel uitmaakt van het algemeen dossier van de betrokkene en in onderhavig geval is dit niet van beslissende aard.

Bovendien vindt het huidige onderzoek van de titels, verdiensten en geschiktheden van de diverse kandidaten plaats in het kader van een andere procedure die georganiseerd is op een ander moment en om andere kandidaten

te vergelijken als dit het geval was voor de selectie van een interimaris gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur.

3° Bij ontstentenis van elke wettelijke of reglementaire bepaling kan het Directiecomité, met het oog op het uitbrengen van een advies, beroep doen op adviesorganen of experts (bv. Selor) om de geschiktheden van de kandidaten te evalueren. De wijze van beoordeling van alle elementen behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van het Directiecomité.”

Op 22 januari 2009 wordt de beslissing van het directiecomité over het bezwaarschrift aan de verzoeker meegedeeld.

3.8. Bij koninklijk besluit van 22 juni 2009 worden XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX bevorderd tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur.

Dit is het eerste bestreden besluit.

3.9. Met een brief van 23 juni 2009 deelt de Administratie der directe belastingen aan de verzoeker mee dat de hogere functies van gewestelijk directeur te Antwerpen 1 die de verzoeker uitoefent worden beëindigd op 30 juni 2009 ingevolge de benoeming van XXXX als gewestelijk directeur in die betrekking.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Ambtshalve onderzoek van de ontvankelijkheid

4. In zoverre het onderhavige beroep tot nietigverklaring gericht is tegen de benoeming tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur van XXXX en XXXX, wordt vastgesteld dat beide voormelde personen hangende het geding werden toegelaten tot het pensioen met ingang van 1 september 2009, respectievelijk 1 februari 2010.

5. In zijn verzoekschrift tot voortzetting, zijn toelichtende memorie en zijn laatste memorie argumenteert de verzoeker evenwel dat hij nog een belang behoudt bij de vernietiging van de benoeming van XXXX. Hij voert aan dat laatstgenoemde nog niet op pensioen was op het ogenblik van het bestreden besluit en dat het onjuist is dat hij door diens oppensioenstelling een nieuwe kans zou bekomen om te worden benoemd tot gewestelijk directeur. Volgens hem kan hij niet meer postuleren nu de interne reglementering vereist dat een toegekende graad een minimale tijd moet worden bezet wat voor hem, gezien zijn leeftijd, niet meer mogelijk is.

6. De verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij stelt nog over een voldoende belang te beschikken bij de vordering tot nietigverklaring van de benoeming van XXXX doordat er voor laatstgenoemde nog geen sprake was van oppensioenstelling op het ogenblik van zijn benoeming. Het vereiste van een actueel belang impliceert immers dat het belang van een verzoeker niet alleen moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift, maar ook nog moet blijven bestaan tot aan de uitspraak over zijn beroep.

Bovendien wordt vastgesteld dat de verzoeker niet aangeeft welke interne regeling vereist dat de kandidaat voor een vacante functie, die functie nog een minimumperiode moet kunnen bezetten om erin benoemd te kunnen worden. Indien evenwel een dergelijke regeling zou bestaan, kan de verzoeker evenmin een actueel belang laten gelden, omdat hij dan krachtens die regeling thans niet meer zou kunnen worden benoemd tot gewestelijk directeur.

Bijgevolg doet de verzoeker niet langer blijken van het vereiste actueel belang bij de vernietiging van de benoeming tot gewestelijk directeur van XXXX en XXXX, nu de kwestieuze betrekkingen ingevolge de voormelde pensionering opnieuw vacant zijn geworden en de verzoeker zich kandidaat kan stellen voor die vacante betrekkingen.

7. In zoverre het onderhavige beroep tot nietigverklaring strekt tot de nietigverklaring van de benoeming tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur van XXXX en XXXX, dient te worden gewezen op het arrest Delescolle, nr. 201.412 van 1 maart 2010 waarbij de Raad van State de voormelde benoemingen heeft vernietigd. Hierdoor zijn deze benoemingen uit de rechtsorde verdwenen en moeten zij geacht worden nooit te hebben bestaan. Bijgevolg is het onderhavige beroep zonder voorwerp geworden wat deze benoemingen betreft.

8. Het beroep is enkel nog ontvankelijk, wat zijn eerste voorwerp betreft, voor zover het gericht is tegen de benoemingen van XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX.

V. Ten gronde

Eerste middel

9. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hij laat gelden dat door de verwerende partij niet op een afdoende wijze wordt gemotiveerd waarom hij door de benoemde kandidaten werd voorbijgegaan. Hij adstrueert dit middel als volgt. De motivering bestaat slechts uit algemeenheden die niet worden gestaafd door concrete feiten of voorbeelden. Hij heeft het rapport van de dienst BIC, waarop de bestreden benoemingen gesteund zijn, nooit gezien; evenmin kon hij kennis nemen van de wijze waarop dat onderzoek geschiedde of van de documenten waarop het zich steunt. Een aantal van de in de beoordeling opgenomen vaststellingen zijn volgens de verzoeker bovendien contradictorisch. De bewering dat hij geen blijk geeft van organisatorisch vermogen en slecht scoort bij de competentie “doelstellingen behalen” staat in schril contrast met de zeer goede resultaten die de directie Antwerpen I behaalt, de motivering van zijn middelmatige score voor “coachen en ontwikkelen” bevat een interne tegenstrijdigheid waar enerzijds wordt gesteld dat hij leidt, motiveert, stimuleert, van

een positieve attitude doet blijken, differentieert en werkvergaderingen houdt en anderzijds dat hij geen feedback geeft en geen mogelijkheden tot groei en ontplooiing van zijn medewerkers creëert.

Voorts ontbreekt, aldus de verzoeker, elke motivatie bij de beoordeling van het ontbreken van technische competenties en is dit oordeel enkel gesteund op een verslag waarin voorgesteld wordt om een einde te stellen aan de uitoefening van verzoekers hogere functie van gewestelijk directeur, terwijl hij daarop reeds een antwoord had geformuleerd. Volgens de verzoeker blijkt uit de documenten die hij bij zijn bezwaarschrift heeft gevoegd en uit de omstandigheid dat hij niettegenstaande voormeld verslag op post is gebleven tot aan de benoeming van XXXX dat het vermeend dysfunctioneren toch niet zo erg kan geweest zijn.

De verzoeker stelt voorts dat de weerlegging van zijn bezwaren slechts een halve pagina beslaat en dat zij enkel bestaat uit algemeenheden.

De lovende woorden waarmee de benoemden worden beschreven komen volgens de verzoeker bovendien ongeloofwaardig over, nu bijvoorbeeld blijkt dat één van hen, zijnde S., een administratieve boete kreeg wegens het niet aangeven, tot twee maal toe, van het bestaan van een buitenlandse rekening en de resultaten van diens directie heel wat minder goed waren dan deze van de verzoeker. Voor een andere ambtenaar, XXXX, waarvoor men zegt dat er organisatorische maatregelen moeten genomen worden om hem geen dossiers meer te laten behandelen, die betrekking hebben op inwoners van de gemeente waar hij schepen is, vergist men zich omdat die gemeente niet in zijn ambtsressort gelegen is.

Ten slotte voert de verzoeker aan dat het merkwaardig is dat alle kandidaten van de betrokken incompetitiestelling positief werden geëvalueerd behalve hij, die zich sedert 1971 gestaag heeft opgewerkt in de administratie en die nu, twee jaar vóór zijn pensioen, ineens onvoldoende scoort op alle vlakken.

De tweede bestreden beslissing is volgens de verzoeker eveneens niet afdoende gemotiveerd nu zij steunt op het eerste bestreden besluit.

10. De verwerende partij voert geen argumenten aan tegen dit middel.

11. De tussenkomen de partij sluit zich in haar memorie van tussenkomst aan bij de argumenten die door de verwerende partij werden aangevoerd in het kader van de schorsingsprocedure. Zij voegt er alleen aan toe dat wat de verzoeker in zijn middel aanvoert geen steek houdt en dat hij er niet in slaagt het door hem beweerde formele en materiële motiveringsgebrek hard te maken. Volgens de tussenkomen de partij weegt de beoordeling die werd gegeven aan de verzoeker niet op tegen de beoordeling die haar werd toegekend.

12. In haar laatste memorie doet de tussenkomen de partij in essentie gelden dat haar benoeming geen uitstaans heeft met de door de verzoeker geambieerde betrekking in de gewestelijke directie Antwerpen I. Hetzelfde geldt voor de overige benoemden, behoudens voor wat betreft de benoeming van XXXX. De tussenkomen de partij voegt daaraan toe dat de verzoeker niet het minste voordeel kan halen uit de vernietiging van de benoemingen van de overige benoemden en dat de verzoeker onterecht meent “de grove borstel te kunnen hanteren”. Zij wijst op het annulatieberoep in de zaak A. 193.995/IX-6520, eveneens gericht tegen meerdere benoemingen tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur, waarin een andere verzoeker in voormelde zaak gedeeltelijk afstand heeft gedaan van zijn beroep, onder meer in zoverre het gericht is tegen de benoeming van de tussenkomen de partij. Volgens de tussenkomen de partij zou een gelijkaardige beslissing vanwege de verzoeker in het onderhavige annulatieberoep leiden tot een beroep dat meer in verhouding staat tot het doel dat de verzoeker voor ogen heeft.

Beoordeling

13. In het voormelde tussenarrest nr. 198.861 van 11 december 2009 werd het eerste middel ernstig bevonden op grond van de volgende overwegingen:

“7.1. De kritiek van de verzoeker spitst zich in essentie toe op de beoordeling van zijn eigen kandidatuur. Volgens hem is de negatieve beoordeling ervan niet afdoende gemotiveerd en bestaat ze uit algemeenheden die niet worden gestaafd door concrete feiten of voorbeelden. Integendeel vertoont de motivering interne tegenstrijdigheden en gaat ze in tegen de resultaten die de verzoeker in zijn gewestelijke directie behaalde en die hij met stukken bewijst. Hij voegt daaraan toe dat de weerlegging van zijn bezwaren door het directiecomité slechts een halve pagina beslaat en alleen uit algemeenheden bestaat.

7.2. Uit de nota van 17 december 2007 aan de leden van het directiecomité blijkt dat er wordt gezocht naar managers en dat de kandidaten daartoe moeten beschikken over een breed gamma van generieke competenties nodig om een modern en flexibel management te kunnen voeren. Daartoe moeten de kandidaten doen blijken van de fundamentele waarden die onderschreven worden in het managementscredo (groepsgeest en interne relaties, interne en externe klantgerichtheid, doelstellingen en resultaten) en daarnaast moeten zij ook onderlegd zijn op technisch, fiscaal en juridisch vlak met betrekking tot de functie. Ten slotte moet hun manier van dienen onberispelijk zijn geweest in de loop van hun loopbaan. Teneinde die competenties vast te stellen werden de verschillende kandidaten beoordeeld aan de hand van de volgende criteria:

- alle elementen die betrekking hebben op het verloop van hun administratieve loopbaan (dienststaat, gunstige en/of ongunstige feiten, tuchtmaatregelen, cumuls, ...);
- de technische competenties;
- de generieke competenties die blijken uit de evaluatie van die competenties door Selor.

Deze laatste evaluatie gebeurde aan de hand van een computergestuurde test die peilt naar het vermogen tot organiseren en tot het integreren en beslissen op basis van numerieke en verbale gegevens enerzijds en op basis van een vragenlijst die peilt naar het vermogen tot communiceren, coachen en ontwikkelen van medewerkers, servicegericht handelen en het behalen van doelstellingen anderzijds.

Deze evaluaties gebeurden door Selor en lijken op het eerste gezicht, wat de tweede groep van competenties betreft, uitsluitend te steunen op de door de kandidaten op de vragenlijst ingevulde antwoorden.

Het lijkt juist te zijn dat de verzoeker op sommige vragen, bijvoorbeeld de vragen 6c en 6d, in mindere mate 6e, slechts een kort antwoord gaf en dat op het eerste gezicht de conclusie dat hij de door die vragen getoetste competenties niet bezit daarmee niet in strijd is. Evenwel is deze wijze van meten van competenties gebaseerd op slechts één gegeven namelijk wat de betrokkene daarover op papier zet op een welbepaald moment zonder dat er enige toetsing gebeurt betreffende de reële wijze van functioneren van de betrokkene die het misschien op dat ogenblik allemaal niet zo goed op papier kan zetten of heeft gezet. Het lijkt redelijk dat in een dergelijk geval de benoemende overheid deze evaluatie corrigeert indien zou blijken dat de evaluatie niet volledig overeenstemt met wat in de praktijk wordt vastgesteld. In een dergelijke situatie wint het bezwaarschrift van de kandidaat aan groot belang indien hij daarin meer uitleg geeft over de wijze waarop hij aan die competenties meent te beantwoorden en dit aan de hand van concrete gegevens. Dit is wat de verzoeker doet met betrekking tot de competenties servicegericht handelen, het geven van groeikansen aan zijn medewerkers en zijn doelstellinggerichtheid, waarbij hij zijn argumentatie staft met verwijzingen naar concrete acties en situaties.

Op het eerste gezicht geeft hij daarin concrete elementen aan die op het bestaan van die competenties wijzen, minstens kan er niet zomaar zonder meer aan voorbij gegaan worden door het directiecomité. Vastgesteld wordt dat het directiecomité niet ingaat op de argumenten van de verzoeker. De enige reactie die specifiek als een antwoord op verzoekers bezwaarschrift kan worden beschouwd, is de overweging dat het advies van het directiecomité is gesteund op alle elementen (positief en/of negatief) die vervat zijn in een globaal dossier met betrekking tot de loopbaan van de verzoeker, dat de resultaten van de evaluatietest bij Selor, samen met andere elementen, slechts een deel zijn van het globale dossier en dat de uitoefening van een hogere functie geen garantie is voor een vaste benoeming in die functie. De andere opmerkingen hebben te maken met de gevolgde procedure waarop de verzoeker ook enige kritiek had uitgebracht.

Op het eerste gezicht moet worden vastgesteld dat het directiecomité met dat antwoord geenszins ingaat op de door de verzoeker aangebrachte argumenten en meer bepaald niet duidelijk maakt waarom de evaluatie door Selor niet zou kunnen worden gecorrigeerd, minstens op bepaalde punten, door de door de verzoeker aangebrachte gegevens uit zijn concreet functioneren.

7.3. De beoordeling van de verzoeker steunt ook op het verslag dat over zijn manier van dienen werd opgesteld door de dienst BIC, waarin hem verschillende dysfuncties worden aangewreven. Hoewel de verzoeker uitgebreid op die dysfuncties ingaat in zijn bezwaarschriften en bepaalde van deze dysfuncties formeel betwist, blijft het directiecomité zonder enig woord van uitleg, de conclusies van dat verslag integraal volgen. Er wordt zelfs niet uitgelegd waarom het van oordeel is met de opmerkingen van de verzoeker geen rekening te moeten houden.

7.4. In die omstandigheden heeft het directiecomité op het eerste gezicht niet afdoende gemotiveerd waarom de verzoeker minder geschikt was dan de collega's die met voorbijgaan van de verzoeker werden benoemd."

14. De Raad van State valt die overwegingen naar de beoordeling van de grond van de zaak bij.

15. Waar de tussenkomende partij in haar laatste memorie doet gelden dat haar benoeming niets te maken heeft met de door de verzoeker geambieerde betrekking in de gewestelijke directie Antwerpen I, en dat derhalve niet in redelijkheid kan worden aangenomen waarom de verzoeker nodeloos alle bevorderden in het onderhavige geding betreft, blijkt dat de wettigheidskritiek van de verzoeker betrekking heeft op een aantal benoemingen met name dat zijn kandidatuur door de verwerende partij vergeleken met die van de personen die werden benoemd niet op een ernstige wijze werd beoordeeld, zodat niet hij, maar andere kandidaten werden bevorderd tot gewestelijk directeur in een fiscaal bestuur. Daarin ligt zijn belang om alle benoemingen vernietigd te zien. Dat de verzoeker niet wenst te verhalen aan zijn beroep tegen bepaalde benoemingen is een keuze die hem alleen toekomt.

16. De onwettigheid van het koninklijk besluit van 22 juni 2009 voor zover dit de benoeming inhoudt van XXXX tot gewestelijk directeur, impliceert dan ook de onwettigheid van de beëindiging van de hogere functie van de verzoeker.

VI. Anonimisering

17. De tussenkomende partij in de schorsingsprocedure vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan iedere partij bij een geschil dat bij

de Raad van State aanhangig wordt gemaakt op elk moment van de rechtspleging en totdat de debatten gesloten zijn, eisen dat bij de publicatie van het arrest of de beschikking de identiteit van de natuurlijke personen niet zou worden bekendgemaakt.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt:

- het koninklijk besluit van 22 juni 2009 waarbij XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX worden benoemd tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur;
- de met een brief van 23 juni 2009 meegedeelde beslissing dat de hogere functies van gewestelijk directeur te Antwerpen I die XXXX uitoefent worden beëindigd op 30 juni 2009 ingevolge de benoeming van XXXX als gewestelijk directeur in die betrekking.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

De tussenkommende partij in de schorsingsprocedure wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de partijen niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 januari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

André Vandendriessche